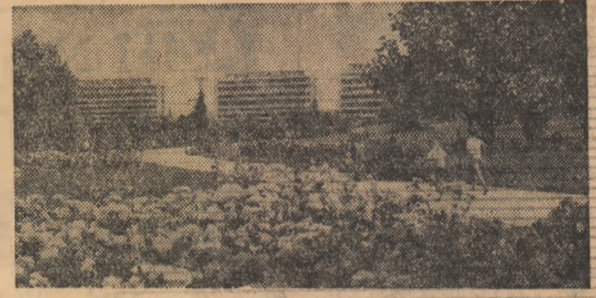


MII DE STUDENȚI DIN ÎNTREAGA ȚARĂ, REEDITÎND O FRUMOASĂ TRADIȚIE, RĂSPUND LA INVITAȚIA RECOLTEI

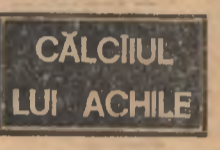


București. În parcul Circuitului de Stat.



ÎN PAG. A II-A

CARNET DE LUCRU
DINU C. GIURESCU
DESPRE
ACTUALITATEA
CERCETĂRIILOR
DE ISTORIE
ROMÂNEASCĂ
O SCRISOARE
PE SĂPTĂMINĂ
PREMISE
ALE CULTURII
FILOZOFICE
ÎN PAG. A IV-A



Pagina de satiră și umor
ÎN PAG. A V-A

UMORUL JEFUIT
DE-O ȘTRENĂRIȚĂ
ȘI BĂIEȚII — ȘAPTE
PARL-MI-SE
CRONICA FILMULUI
Opinia spectatorilor



Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5634
6 PAGINI
25 BANI
SIMBĂȚĂ
1 IULIE
1967

Vineri, 30 Iunie 1967, orele 8 și 37 de minute. Iată coordonatele în timp ale unui eveniment cărui obșnuitele atribute nu-i pot defini pe de-a-ntregul locul și semnificațiile multiple în șirul celor mai frumoase tradiții ale tineretului nostru universitar. În această zi, graniță între două anotimpuri de maxime eforturi intelectuale — sesiunea de examene și concursul de admitere — s-a pus în mișcare, masivă și impresionantă, a treia coloană a vacanței studențești — brigadierii muncii voluntar-patriotice.

PUNCTUALITATE... ELECTRONICĂ

— Să vi-l prezint pe colegii mei din anul I — Electronică... Adică nu, vă rog să rectificați, de ieri sîntem în anul II... ZAHARIA LĂZĂRESCU pare să fie animatorul grupului studenților electroniști. Dintre cei peste 1.600 de studenți ai Institutului politehnic din București, care au plecat pe ogoare, la muncă voluntar-patriotică, el a fost cei dintîi prezenți pe peronul Gării de Nord. Au venit aproape cu două ore înainte de plecarea trenului. Odată cu soseirea lor parcă întreaga atmosferă a gării a căpătat un plus de veselie, de entuziasm, de optimism. Despre interlocutorii noștri ce să vă spunem? Au avut de trecut câteva examene dificile, au obținut rezultate frumoase și acum pregătesc debutul primei lor vacanțe universitare. La Boldesti, în mijlocul muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat vor trece un nou examen al hărniciei. Se dau pronosticuri: calificativul oscilează între foarte bine și excepțional. „Oricum — precizează Zaharia Lăzărescu — gazdele noastre din Boldesti se vor convinge că viitorii ingineri electroniști sînt hotărîți să se încadreze cu exactitate în normele de lucru ale gospodăriei!”



muncă patriotică) s-au antrenat într-o discuție aprinsă despre programul celor 20 de zile pe care le vor petrece la G.A.S. Siliștea, raionul Brăila. Conducătorii lor, șapte tineri asistenți universitari, îi priveau cu o ușoară superioritate. Sînt doar „veterani” și muncii voluntar-patriotice. Marin Turlea, Vasile Tonoiu, Petre Biltz, Dumitru Lepădatu, Viorel Cornescu, Ilie Pirvu și Andrei Stănoiu păstrează amintiri frumoase din verile în care își măsurau hărnicia alături de muncitorii gospodăriei agricole de stat Mînaștirea și le relatează cu accentuată notă de romantism. Minăst-

Instalație automată pentru încercarea cablurilor

Un colectiv de specialiști de la Intreprinderea „Cablul românesc” din Ploiești și Institutul de cercetări metalurgice a conceput o instalație automată pentru încercarea durabilității cablurilor de oțel. Această instalație permite stabilirea prealabilă a caracteristicilor cablurilor de oțel folosite în industrie, minieră, petrolieră, construcții etc. Lucru deosebit de important pentru desfășurarea în bune condiții a procesului tehnologic în care sînt utilizate.

TRENUL VACANȚEI a pornit spre destinație: taberele agricole de muncă voluntar-patriotică

ȘAPTE ASISTENȚI UNIVERSITARI „DEVELOPEAZĂ” FILMUL AMINTIRILOR

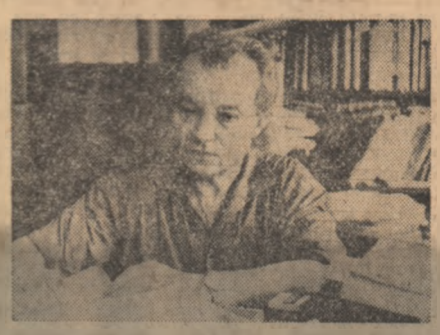
Din nou în Gara de Nord. Mai sînt aproape 20 de minute pînă la plecarea trenului special 8003. „Ascunși” la umbra pâlărilor de paie, studenții Facultății de filozofie (cei mai mulți dintre ei sînt din anii I și II și merg pentru prima oară într-o tabără agricolă de

L. ANDREIȚĂ
D. MATALEA
A. VASILESCU
N. ARSENIU
Fotografii: O. PLECAN
(Continuare în pag. a III-a)

ASTAZI
VA PREZENTAM
O NOUA RUBRICĂ
A ZIARULUI NOSTRU

portretul unei generații

- Ce cred despre tinăra generație personalități ale vieții noastre publice?
 - Tineretea — vîrstă biologică sau stare de spirit permanentă a construcției?
 - Cum îi văd pe tineri oamenii care au acumulat, prin îndelungată activitate socială, politică, profesională, o bogată experiență de viață?
- Sînt cîteva din întrebările la care vor răspunde în cadrul acestei rubrici personalități ale vieții noastre politice și culturale științifice.



Convorbire
cu acad.
MIHAI BENIUC

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
ADEN ABDULLA OSMAN
Președintele Republicii Somalia
Mogadiscio
În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, adresez Excelenței Voastre călduroase felicitări și cele mai bune urări de prosperitate și progres poporului somalez prieten, cu prilejul celei de-a VII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Somalia. Folosesc această ocazie pentru a-mi exprima convingerea că bunele relații dintre țările noastre vor cunoaște o dezvoltare continuă în interesul ambelor popoare, al înțelegerii și colaborării internaționale.

Excursii în Delta Dunării

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru) — Turistii care se îndreaptă spre Delta au la dispoziție o bază nautică sportivă: vasele de pasageri „Tudor Vladimirescu” cu o capacitate de 120 de locuri, înzestrat cu bufet-bar, cabine confortabile, punte de promenadă și corabia cu 100 de locuri, hidro-buzule „Cormoran” și „Pelican” cu cite 55 de locuri fiecare, precum și 6 remorche pentru navigația pe canale. De la Tulcea și de la Maluș, amatori de pescuit pot închiria ambarcațiuni ușoare și unelte pescărești. Chermanalele din intima Deltei oferă tradiționale bucate pescărești, gătite în plin decor natural, iar lângă chermanalele de la Dunăceni, aflată pe brațul Sf. Gheorghe se află ancorat un restaurant pe pontoane.

CHIRIAȘI GRĂBIȚI CÎNTĂ O BALADĂ TRISTĂ

Am revăzut din nou cunoscuta Baladă a chirișului grăbit. Nu de alta, dar voiam să aflăm motivele pentru care autorul spunea: „Rămii sănătoasă cucoană / că-mi iau geamantanul și plec!” Am dedus că probabil chirișului nu-i convenea casa, chiria sau poate chiar proprietarul. Deci avea motive. Am înțeles înțeles la Galați niște tineri, chiriși grăbiți, care spun cu destulă frecvență: „La revedere uzină, simi iau transferul și plec”. Și, într-adevăr, nu glumesc. Am studiat și cazul de față să vedem dacă modernii chiriși grăbiți au sau nu motive.

PETRE GIOC din Galați, strada Vasile Alecsandri nr. 55, are 20 de ani. Cîțiva prieteni ai lui ne spuneau că îi place muzica ușoară și mai ales melodia: „Am 20 de primăveri, cine-i ca mine”. Ca el, într-adevăr sînt puțini tineri în orașul Galați.

Îi place deci muzica, băutura, plimbarea, dar nu-i place să muncească. De trei ani e în evidența secției orășenești a recrutării și repartizării forțelor de muncă. Are deci 20 de ani și pînă acum a fost repartizat de 20 de ori. Toată ziua bate bulevardul sau... pe cine înțelegem în cale. Motiv pentru care în 1965 a fost condamnat la 1 an închisoare corecțională.

La 5 octombrie 1966 s-a prezentat la forțele de muncă solicitînd un post. Tovarășii de aici l-au înțeles și i-au găsit loc de muncă la o întreprindere metalurgică. Noaptea, Petre Cioc (gîndește numai noaptea), s-a răzgîndit. Pe 6 octombrie a venit din nou să solicite un post. I s-a oferit unul la I.O.I.L. Aici a lucrat pînă la 30 octombrie, cînd și-a luat geamantanul, mai bine

ION MARIA
GH. NEAGU
(Continuare în pag. a V-a)



Cascadă pe Valea Cașinului
Foto: AGERPRES

SENTIMENTUL GENEROS AL TIMPULUI

Cunoștința cu Mihai Beniuc, un poet exemplar al construcției socialiste — cum îl numea G. Călinescu într-o „cronică a optimismului” contrariată pe oricine prin atmosfera calmă care-l înconjoară. Temperamentul eruptiv al „bătrînului Vezuv” — una din metaforele inspirate ale biografiei sale lirice — nu se lasă descoperit interlocutorilor decît prin reflexe luminoase, fulgerate, ale acțiunii săi neobșnuite. Poetul se armonizează perfect cu omul, cu profesorul, cu gazda noastră de o cugetare amabilă din această amiază fierbinte.

O VIRSTĂ A MARILOR AMBIȚII
Rep.: Tineretea e definită deseori nu atât ca o vîrstă biologică cît mai ales ca o stare de spirit. O asemenea semnificație o acordă virstei generația matură a cărei notă definitorie e mai ales ECHIBURUL.

LIBRUL. Dacă ar fi să schimbăm portretul spiritual al tineretului, care credeți că ar fi trăsăturile sale esențiale?

M. B.: În viața omului există o perioadă în care el este în mod deosebit apt să primească din afară informații de tot felul și să și cristalizeze o personalitate cu o viziune proprie despre lume, dobîndind prin școală și practică acele însușiri care îl vor face pe de o parte să fie el însuși printre ceilalți, iar pe de altă parte un om integrat și util societății în care trăiește. Pentru a putea vorbi de tineretea propriu-zisă cred că ar trebui să ne gîndim numai decît la vîrstă biologică, care se înțelege că este oarecum cea care se află între adolescență și maturizarea omului care se încheie totuși înainte de 30 de ani. La 25 de ani orice om trebuie de acum să aibă definit drumul pe care merge în viață, să știe care vrea să facă, ori ceea ce urmează în anii care vin, căci după această vîrstă nu poate urma decît o desăvîrșire prin învățare și prin profesionalizare în sensul larg. Oricum, esențial este ca în această epocă a tineretului cînd omul este capabil și de învățături și de calificare profesională el să ajungă să fie înainte de 30 de ani bine definit asupra obiectivelor pe care și le fixează în viață. Viața, firește, mai cu seamă în condițiile socialismului, îi stabilește obiective multiple care se vor confirma diferit: unele se vor plasa mai în fondul personalității psihologice a omului, altele vor ieși în primul plan și a dintre acestea va trebui să devină definitive pentru personalitatea lui.

Recapitulînd, trăsătura fundamentală care definește tineretea este capacitatea sa de a rămîne mereu deschisă spre lume, pentru a putea receptiv continua informații, a le elabora și a le integra în trăsăturile specifice ale personalității. O a doua trăsătură fundamentală ar fi ca această însușire — de receptare informațională permanentă — să nu rămînă nevalorificată. Volumul informațiilor trebuie să scoată în relief însușirile sale personale și amănunțit printr-o dialectică interioară vor genera un entuziasm și o încredere care nu vor lăsa niciodată slăbit efortul de a produce în permanență ceva nou, ceva în plus față de ceea ce a primit. Aici stă, cred, explicația pentru care tinerii interviu realizat de VARTAN ARACHELIAN
(Continuare în pag. a III-a)

CARNET DE LUCRU

Ni se pare usitat să argumentăm necesitatea cunoașterii istoriei...

făcând opera de înaltă educație. Din păcate, nu odată aici se comite o gravă confuzie...

Și este doar un exemplu. Sinteți un tânăr cercetător. Ai dori să ne spui...

dente. Și aici nu este vorba numai de mine. Nu constituie, din păcate...

nență un spațiu de lucru neglijabil acordat tinerilor. Acest credit nu se acordă...

mondial, sau o discuție despre legătura între baza economică și structura socială...

— Și ce „Frații Jderi”. Da, dar indirect. Prin marea forță de evocare...

TARA MIORITEI

de FLORENȚA

ALBU

Se spune că, uneori, în zile de-o mare limpezime, se vede în înaltul munților, marea...

De-acolo, de sus, se aud ciuitul Orgel-Mari și Timbalele Pieții...

Auzi, peste vălurile de piatră, vin câmpurile înstelate, piatră copită caprelor negre...

Și nu sînt frumuseți fără poveste, nu sînt flori sau locuri fără nume...

Răsăritul soarelui ne găsește pe un alt vîrf, în alt tîmț al țării...

Un munte albastru de oameni, un amfiteatru tăiat în piatră și cer...

VÎRFURI

rei, bucurîndu-se patru zări, începutul zilei de sîr...

Miezul cerii. E vremea cînd se scurge griul, în văi, cînd se mplinește și se limpezește cîntecul...

Incep țigul țigurilor, încep florile. Florul popular din țara noastră...

Și dincolo de locul horetelor, și dincolo de produsele meșterilor. Aici sînt olarii, cu hîțele, ulcioarele...

Tulnicile, buciamele, obiectele clopitice în lemn de ciubărit...

Muzeul vă invită

Muzeul regional din Tg. Mureș a obținut locuitorii orașului și nu numai pe ei...

O a doua expoziție - în pregătire - va expune interesante mărituri despre epoca dacică...

ION RAUREANU, corespondent cotidian

DINU C. GIURESCU



ne vorbește despre: bine-zis, îmi place să cred că în munca științifică...

ACTUALITATEA CERCETĂRIILOR DE ISTORIE ROMÂNEASCĂ

— Aceste discuții nu se organizează totuși? — Discuții pe o anumită temă s-au organizat...

— Poate... literaturizez, dar cred că trebuie să scriu cu dragoste istoria...

PREMISE ALE CULTURII FILOZOFICE

Cultura filosofică reprezintă o condiție indispensabilă formării profului spiritual complex al omului...

IN EDITURA POLITICA A APARUT: Gheorghe T. Ionescu

ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR DE PARTID IN SPRUINUL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Lucrarea înfățișează probleme importante referitoare la munca de partid din instituțiile de cercetări științifice...

ATANASIE TOMA

„NUFĂRUL” FLOARE RARĂ...

Cunoscuta spălătorie chimică de pe Calea Moșilor - a cărei operațiivitate variază după dorința clientului...

ATANASIE TOMA

o scrisoare de MIORA CREMENE

Scumpă prietenă Scventina, ceteodată încolțurată greșită, zugrăvesc pe hîrte ceea ce pe pînă se izbuște...

POATE DESPRE DEMNITATE

Eu eram multumită, deși pe de altă parte mă miram cînd pleca, adeseori, la București...

Dictionarul obiectelor cunoscute sub numele de CUVINTE

CAP. 14

FOTBAL

de AL. MIRODAN

Fotbalul românesc = a) vezi cinematografia românească.

b) după o victorie asupra echipei F.C. Zambiar = n-avem ce-allege din englezi c) după o înfringere în Campionatul Europei = n-avem fotbal.

Ferestrele federației = sînt indeonbste închise i altminteri nu s-ar core, din cînd în cînd, prin colobanele ziarelor, cu țările, deschiderea lor.

Înaintașii = a) se află totdeauna pe punctul de a marca, dar rămîn foarte adesea acolo.

Ineficacitatea liniei de atac = a) exasperantă; b) trebuie analizată temeinic; c) trebuie lichidată de urgență.

Ocazie de gol = mare sau excepțională; n-am auzit niciodată vorbindu-se despre ocazii „mici” sau „mijlocii”.

Balonul = a) e, orice s-ar spune, rotund; b) poate fi lovit și condus; c) uneori curge.

Surprizele = a) în fotbal sînt oricînd posibile; b) cele mai multe sînt de zile mari.

11 m = a) în favoarea echipei favorite = clar ca lumina zilei; pină și reporterii din străinătate au recunoscut aceasta; b) în defavoarea e-

chipei favorite = nu trebuia acordat; pină și reporterii din străinătate au recunoscut aceasta.

Înfringere = a) rușinoasă l b) prilej de noi învățăminte.

Performanța = de zile mari.

Arbitrul = a) după victoria echipei favorite = „arbitrul a finit meciul în mină” b) după înfringerea echipei favorite = arbitrul a fost cumpărat (variante: vîndut).

Timpul = în cadrul unui meci capătă proprietăți specifice și devine elastic, fapt care-i ajută pe jucători să tragă de el după nevoie.

Tehnica = de obicei își spune cuvîntul.

Oboseala = vezi tehnica.

Lipsa de pregătire = vezi oboseala.

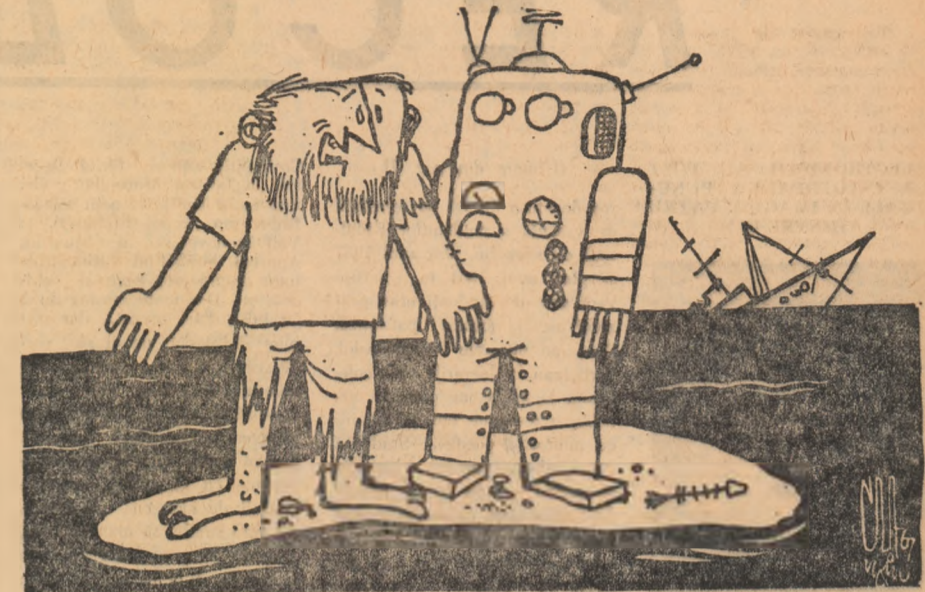
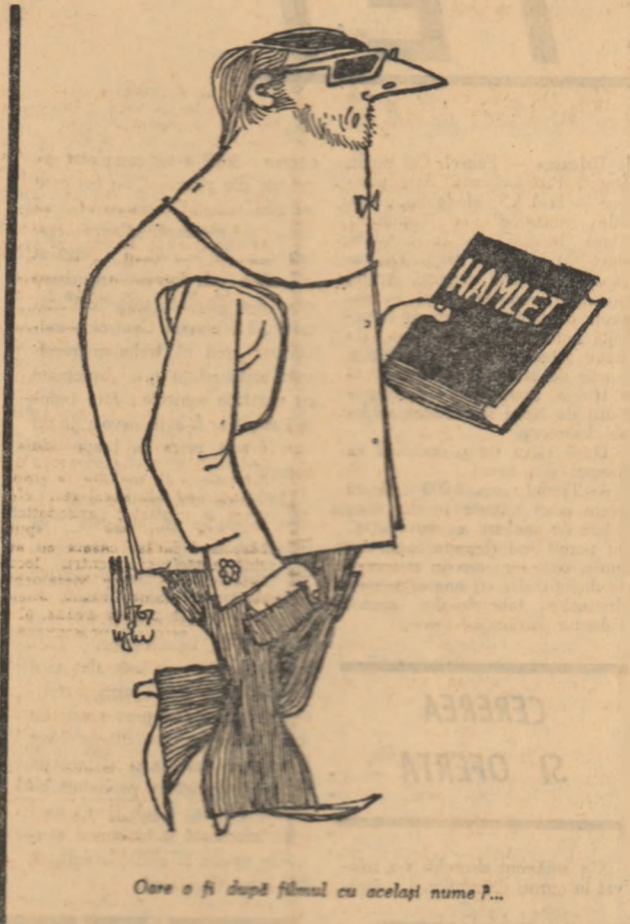
Fazele = se consumă.

Fault = de obicei e grosolan.

Ascultător = a) dragi; b) stîmăți.

Tele-spectatori = vezi ascultătorii.

Gol = a) cea mai mare parte a lor sînt „gata făcute” sau „aproape sigure” și din această cauză pot fi „salvate” dar numai „în extremis”, eventual „printr-o minune”.



Judecata primitivului: — Asta e stimabil! Unul trebuie sacrificat ca ceilalți să nu moară de foame!
Desene de N. CLAUDIU

VASILE BĂRAN

FABULĂ CU VALURI

ginea pădurii. Și-a coborît la riu și a urcat pe munte (mășina mergea greu) și a observat că piatra ar fi trebuit scoasă și varul stîrmit și lemnele tăiate!

Și a plecat pe stradă și s-a dus și la un avocat pe care nu-l văzuse din copilărie, și s-a dus și-n concediu și s-a scaldat în mare. Și cotropit de griji și hărțuit de gîndul cum să facă să iasă din toată treaba asta încurcată, a fost izbit de valuri și-mpins printre corali.

Și nimeni nu mai știe ce s-a petrecut, pină-ntr-o dimineață, cînd l-au scos salvamarii, înecat.

La autopsie s-a constatat că-n timpul în care se zăbătuse, el consumase atîta energie, încît în locul casei de care-a vrut să scape, ar fi putut clădi încă o sută.

Adică un oraș.

V. D. POPA

FABULĂ CU OGLINZI

Es era stewardesă pe-un avion de Salsig aflat, după at-lasuri, pe alt meridian.

Spune-mi, am întrebat-o, cum e orașul ăsta, fără să știu că-n timpul în care-l colinda, de fiecare dată cu altă vopsea-păr, mergea pe aceeași stradă cu oglinzi, aproape copleșită de cum arăta EA.

Copilul s-a născut în drum spre Venus, într-o navă pentru trei persoane. Întors pe Pămînt — acum băiat de lume — a învățat cum să se poarte și, invitat la masă, și-a pus un alt costum.

Nu mai masca a uitat s-o scoată.

CĂLCĂIUL LUI ACHILE

RIME ILUSTRATE

de A. LAMBEANU

CIRCULAȚIE

ACCELERATIE

SOLOMON

LAOCOON

FORMAȚIE

DEFORMAȚIE

MALFORMAȚIE

FĂRĂ MORALĂ

Intr-un petec de pădure o albina rătăcită Poposi acum vreo lună pe o creangă înflorită. Și-ncepu grăbită tare să-și lucreze în tărca. Căra necesară pentru primul fagure de miere. În aceeași zi, pe seară, se întâlăsea albinei. Un tăun ce-n opt cuvinte îi expuse ce-i și cine-i. Și că ar fi bine dacă ea, cu cel ce l-au trimis Ar crea o filială denumită „Dulcea via”.

Fost-a de acord albina și în noua unitate. De cu zori și pină seara, să te ții activitate. Era totul o minune, un delect, o plăcere. Că-n zicală omenească undă cică, „curge miere”.

Erau mulți slujbași acolo, fiecare c-o problemă. Pentru că se luase pomul ca proiect-model de schemă. Cîte crengi atîtea posturi și în fruntea tuturor. Pricipele fiind la miere e director ursul Mor. Șoarecele-i la arhivă (că în asta e capabil).

Că-i prudent cică din fire, „epurele-i și contabil. Iar Tăunul cu ideea fiind element de bază. E la plan, iar Lupul este pompier și om de pază. Și pentru că se umflase tare fondul de salarii Pin-la urmă ca să-l umple angajară și opt carii...

Ei, și toate-au mers pe roate fără vorbe și surpriza. Pină se-adună tot „Visul” în sobor de analiză. Că atunci mai fiecare socoti că-i foarte bine. Să discute-activitatea „incapabilei” albine.

Viespile-o acuzară că nu-i miera superioară. Că mai toată ziulica-i pe teren, că-ntr-una zboară. Că mincase-n patru zile, fondul de zburat pe-o lună.

Iepurele-a spus că-asa e și că treaba nu e bană. Că mai au și dinșii drumuri, sint atîtea de făcut. Că l-a spus, dar că Albina a făcut tot ce-a știut. Că lucrează neigienic, că-i murdară de polen. Că ar fi surprins-o odată studiind din La Fontaine.

Un sticlete și o cloară susținură că-i comodă. Iar o gîz zălăcă că n-ar prea avea metodă. Că e mindră, ingimfăță, înțepată, egoistă. Și o mie de-alte rele din trecut ce-n ea persistă. Și că trebuie să fie colosal de mulțumită. Că prietenii-o ajută să muncească fericită.

Îată însă că Albina se oprî un pic din zbor. Întepă și lei și cîolo-n stupefacția tuturor. Și-aruncă vreo trei cuvinte în argou albinăresc. Ce în omenește sună: Trintorii de ce vorbești? Și plecă iar mai departe, murdărită de polen. Printre florile din cîmpuri, cum s-ar zice, pe teren.

Vai, ce-a fost, ce hărțălaie, ce de vorbe de ocară! Se semnară cîinci dechii care o retrogradară. Dar văzînd că-i tot degeaba, că ea tot la fei muncește. Că nu vrea să-i înțeleagă cînd îi spun „prietenește”.

Hotărîră-n comisiune ca Albina refractară. De pe schema lor să fie de urgență dată-afară. (Și ea să n-apară vorbe, să nu fie vreo problemă). Au tăiat în grabă postul de Albina de pe schemă).

VIOBEL BURBAȚU

memorable

• Fostul președinte al Franței, Clemenceau, hotărînd înfrîngerea armatei „Jănoare”, și convîncînd o-bicinali redactorilor francezi de a nu cere la sechina, a fost în redacție urmîtorul: „Redactorii sînt cu insistență rugați de a nu părtăni redacția înainte de a fi cerit!”

• Multe începători îl deranjau pe Lizet cu compozițiile lor. Intr-una din zile cînd i se cînta com-

poziția unui tîndr n-avusec, Lizet întrebă: Ce se cîntă? Fostora din Orleans — fu răspunsul. Lizet — că manuscrisul n-a avut sînta Felicitari — răspunde Lizet.

• În timpul campaniei din Spania, Napoleon îi spuse guvernatorului orașului Seville: „Dacă în trei zile orașul nu se va predă, o să-l ard de pe fața pămîntului”. „N-aj crede” — răspunde stîmbul guvernatorului. „Cum aj?” — îl întrebă stîmbul. Napoleon. „Dorîți oare să adăugați la glorioasele titluri ce le purtați și pe acele de „Bărbierul din Seville”?”

• Pînă în dreptul celorlalte se înghesuise o grămadă de lume.

CU ACCELERATU

— Ah, doamnă, de-așa și citi eă tubesc!

— Așa repede? Abia te suțîi în tren!

— Nu ultiți doamnă că „com-făm” cu accelerații!

(Din revista „Furnica” — 1915—1916).

GLUMA ACUM O JUMĂTATE DE VEAC

DUBLA CALITATE

Vinul are două pînțe: dacă nu ești în el, îl streci; dacă nu ești, te streci.

I-AM URMAT SFATUL

— Cum, domnule Popescu, abia au ieșîi penpenii și ai și cumpărat doi?

GENTILEȚE

— Ce zici de Salonul oficial de pictură?

— Maestre dragă, un ceas și-am admirat tablourile!

— Numai pe ale mele!

FOILETON

Eu nu știu dacă și sardela simt ce simțeam noi în mașina 33, dar nu cred, pentru că pe ele cel puțin nu le dă nimeni cu capul de pereții metalici ai... autobuzului, era să zic. La turnante, că altminteri ocam și viteză, ba imi veneau în piept vreo zece colegi de suferință, ba eu mă pomeneam grămadă peșta... etc.

Dar nu despre asta-i vorba. La stația din piața Victoriei, că mergeam către gară, s-urcă, sîrî-grăpîs, un bătrîn, sprîjinindu-se într-o crîă, abia finindu-se pe picioare. Pe scaunela destinată bătrînilor — ca de obicei — doi tîneri: o blondă jună în mini-justă și un puști, să tot fi implinit 13 ani.

Bătrînul, în picioare, se făcea că-și menține echilibrul; cei doi, în scaune, se făceau că plouă!

Trece o stație, încă una, cițica au început să murmure.

— Puștor, ce-ar fi să-i dai tu locul lui nenea... îndrăznește o femeie.

de I. GRINEVICI

„Puștorul”, cu ochii pe geom, se făcea prost.

— Nu vezi că nenea... — sîce un alt nene.

„Puștorul” părăsă surdo-mut.

— Scoală-te în picioare și oferă-i locul, îl bate pe umăr femeia.

„Puștorul” capătă, brusc, facultatea vorbirii.

— Ce P N-am bilet P P. Am plătit...

La care, nemairăbînd, alteinea îl ia pe „puștorul” de guler, ridicîndu-l în cele două picioare...

Și unde nu s-o pornit acolo o ploaie de fișete, din spate, ale mamifoi:

— Ce P Vrei să omori copilul P N-ai loc de el, mîttelu P P Unde n-aveți copil, că bateți joc de-at altora! Ce-ai cu el P De ce omori copilul P P Să-riți! Oprește, gofer!

Imi omară mîttelu!!! Ajutooooo!!!

Cucoana, cu spume la gură, nu mai lăsa pe nimeni să mai zică o vorbă. Rădnea ca la ușa cortului. Bătrînul cu crîă da să se așeze pe locul „puștorului”.

„Puștorul” însă, așezat de arletole mamifoi, se stat cu mîniile fîtu stă. Ca un credinț fîtu al mamei sale, ce s-a gîndit el P. Nici una nici două, și-i pleasău o directă de dreapta, de toată frumusețea, în arcadea bătrînului! Omul n-a apucat să se

apere pentru că, oricîtă închipuire ar fi avut, nu i-ar fi dat prin cap că o să pășească pe pășise. S-a șters de stînga cu o batistă și parcă l-a durut mai mult lacrima din ochi, decît arcadea lovită...

Scena nu merită, o-dioasă cum e, nici un comentariu. Mamifu însă ar merita mai mult decît „puștorul”. Pentru că, o dată mai mult, se adevărește și iar se adevărește vorba din bătrîni cum că... Copra sare gardul, kada bulevardă!

